

Onze de Setembre Mobilització massiva

La voluntat per un punter en el dia de la hiperventilació

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

C amino des de la plaça Catalunya fins al vèrtex nord de la Ciutadella, on comença la Meridiana i on hi ha el tram final, el

135, de la Via Lliure. No em trobo maners, però sí una gran quantitat de venedors ambulants d'estelades. Sobretot, que ningú pugui acusar-nos de no tenir olfacte comercial. Avui la Guàrdia Urbana farà més els ulls grossos que mai. El parc espur-neja de vida i de neguit. Molta gent mig acampada, ajaguda a la gespa, que dina, conversa, controla els nervis de l'espera o fa una becaina.

A l'escenari principal estan fent assajos. Pemi Fortuny, Mercè Martínez i Gemma Humet canten *Venim del nord, venim del sud* ben acompanyats per l'Orfeó Català i per un piano de cua. El primer VIP que detecto és Joaquim Forn, abans primer tinent d'alcalde, ara regidor ras. Porta una acreditació de volun-

tari i s'ha agenciat una cadira de la zona de premsa. Al principi del carrer Wellington es reparteixen els punters de color taronja i s'encoratja la gent a donar la voluntat a canvi. Al principi costa, però a poc a poc la gent es grata la butxaca. Una senyora, per exemple, en demana tres i paga cinc euros. Veig paradetes de venda de samarretes, de gadgets amb l'estelada i de la Grossa de Cap d'Any. Hi ha cua al frankfurt La Pubilla –ni fet a mida– i la botiga eròtica El Rincón del Pícaro està tançada. Patriotisme i estómac van lligats, però el *baby boom* de l'11-S del 2015 haurà de ser sense joguines eròtiques. Què hi farem!

VIPs a la Via

Comencen a arribar famosos i els reuneixen al lateral de la Ciutadella, sobre les vies del Tram. Parlo amb Juanjo Puigcorbè i m'explica que està de feina fins al capdamunt: Ajuntament, Diputació, barris, estrenes culturals... però encantat de la vida. Miquel Calçada pregunta si algú entén això dels punters. Jo no el puc ajudar, ho sento. Veig molts diputats i consellers. Josep Rull va amb tota la família. Ernest Benach i Joan Rigol, dos expresidents del Parlament molt ben avinguts. També veig Xavier Trias, Montserrat Carulla, Quim Masferrer, Sebastià Alzamora i Dyango. Quasi tothom porta la samarreta blanca que toca per a l'ocasió. Alguns, però, desentonen. La camisa de quadres de Jaume Asens, la negra d'Oriol Junqueras –que fa cara d'estar passant una calor de por– i la previsible americana amb la senyera de Xavier Sala i Martín. Una família em demana que li faci una foto amb ell, amb el seu gran amic Joan Laporta i amb l'Albert Om, que es va retrobant amb vells amfitrions d'*El convidat*, com el mateix Sala i també Núria Feliu i Pilar Rahola. L'escriptora, radiant de felicitat, s'entusiasma agafant el gosset del Fede Sardà i la Feliu m'explica que aviat sortirà un llibre sobre els seus records de petita que es dirà *Dies i records d'infantesa*. Veig que s'abraça amb Quico Homs mentre arriben Carme Forcadell i Muriel Casals.

Raül Romeva és alt però està literalment engolit per les càmeres. A la pantalla gegant emeten l'incomprendible vídeo de Lloïl Bertran i Toni Albà i per megafonia detecto fragments d'hiperventilació radiofònica: "L'onada d'il·lusió més gran que s'ha creat mai" o "És fantàstic! Veig gent que no es coneixen entre ells però que es deixen les ampolletes d'aigua com a mostra de solidaritat". Passen les 17.14 i el punter gegant comença el seu recorregut des del tram 1. Les giragonses de la Meridiana acullen el cabal humà i els colors resplendeixen sota el sol tímid d'una tarda que tot just s'enlaira. —

Més d'un milió de persones van omplir ahir la Meridiana de Barcelona per clamar, un any més, per l'estat independent. Un punter gegant va recórrer tota l'avinguda fins a arribar al Parlament.

FRANCESC MELCION

